

Православний Голос Люблина

Бюлетень української православної громади
церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього в Люблині

Люблин

№ 6 (31)

Червень 2005 р.

www.chresto-vozd.harazd.net

Люблинське свято

свв. Жінок-Мироносиць

Однією із люблинських церковних традицій є те, що дві чергові неділі після Пасхи недільні Літургії служаться у цвинтарній церкві на кладовищі при вул. Липовій. Оскільки всім зрозуміло, чому так діється тиждень після Великодня – у Проводи, адже це день поминання померлих, остільки ті, що приїжджають до Люблина вперше, дивуються: чому ще й наступну неділю служите на кладовищі? Пояснення дуже

Продовження на стор. 6.

Неділя Всіх Святих

У першу неділю після П'ятидесятниці Свята Церква відзначає пам'ять усіх святих, величає всіх, хто пішов за Христом, всіх просіявших вірою і подвигами благочестя. У першу чергу величаємо Владичицю, Богородицю і Приснодіву Марію. Віддаємо шану патріархам, праотцям, пророкам, апостолам, мученикам, священномученикам, ісповідникам, святителям, преподобним, праведним отцям і матерям...

Прот. С. Булгаков, *У Неділю Всіх Святих* – стор. 10.
Тропар та Євангелія неділі – стор. 11.

Костомолотська Пасха

Цьогорічна Пасха радісно запишеться в пам'яті мешканців надбужанського села Костомолоти та околичних сіл. Вона, безсумнівно, запишеться також великими буквами в історії Люблинсько-Холмської православної єпархії. 3 травня, у третій день Великодніх свят, відбулось у Костомолотах урочисте висвячення церкви під покровительством св. Серафима Саровського.

Урочистість очолили першоієрарх Православної Церкви в Польщі митрополит Сава та архієпископ Люблинський і Холмський Авель у співслужінні біля 30 священників, які прибули не тільки з Люблинсько-Холмської єпархії, але та-

кож із сусідніх єпархій. Серед духовенства був присутній настоятель кліщелівської парафії о. митр. Миколай Келбашевський. На висвячення церкви, перевезеної до Костомолот із Добриводи, що

Продовження на стор. 5.

Хроніка нашого буття (29)

- У Пасхальну ніч вірні обох люблинських православних церков зібралися в кафедральному храмі. Традиційно багато прибуло також емігрантів, у переважачій більшості з України, котрі на довший чи коротший період опинилися в Любліні і, хоч не відвідують храмів систематично, проте у цю особливу ніч відчували потребу прибути до церкви. Богослужіння традиційно почалися читанням Дій Святих Апостолів перед Плащаницею, до якої прикладалися прибуваючі до церкви вірні. Згодом почалася Полунощниця, незабаром після внесення до вівтаря Плащаниці, було вже чути із-за іконостасу тихий спів *Воскресеніє Твоє, Христе Спасе* – це почався Пасхальний Хресний хід, після якого перед дверми храму вперше прозвучало радісне *Христос Воскресе із мертвих...* У переповненій світлом церкві почалася Пасхальна утрєня, на завершення якої архієпископ Амель зачитав, за церковним звичаєм, *Оголосительне слово свт. Івана Золотоустого*. Цього року вперше половина слова була зачитана українською мовою (інша половина – польською). Після Утрєні традиційно всі христосувалися: на середину храму вийшли владика Амель та все духовенство. Владика кожному зі словами *Христос Воскрес* давав крашене яйце – символ Воскрєсіння. На урочистій Літургії Євангелля читалося традиційно різними мовами, у тому числі українською. За Літургією владика Амель нагородив церковною нагородою – набедреником – наймолодшого люблинського священика о. Георгія Лукаше-

вича. На пасхальну Літургію прибув до люблинської кафедральної церкви Генеральний консул України в Любліні Іван Грицак з віце-консулом Лілією Фуртус та співпрацівником Володимиром Волощукком. Пасхальні богослужіння традиційно очолив Високопреосвященніший Архієпископ Амель у співслужінні люблинського духовенства: о. прот. Андрія Лося, о. прот. Мирослава Вишневецького, о. Миколая Банковського, о. Георгія Лукашевича та о. диякона Марка Вашука. Приємно відзначити, що цього року немало фрагментів пасхальних служб служилося церковно-слов'янською мовою з українською вимовою. Також значна частина проповіді архієпископа Авеля була виголошена по-українськи. Ця багатомовність і наявність різноманітності церковних традицій була гарним свідченням вселенськості Православ'я і колоритності православної громадськості в Любліні.

- У перший день Пасхи пополудні зібралися ми ще у Хресто-Воздвиженській церкві на Пасхальний Вечірні, яку совершив о. Мирослав.

- У Світлий Понеділок, 2 травня, у Хресто-Воздвиженській церкві о. Мирослав відслужив святочну Божественну Літургію, на якій численно зібралися вірні.

- У Світлу Середу відбулася сумна подія в житті нашої громади – похорон бл. пам. Корнелія Луцюка, який відійшов до Всевишнього у день Святої Пасхи 1 травня ц. р. Похоронні богослужіння у цвинтарній церкві сав. Жінок-Мироносиць совершив наш душпастир о. Мирослав Вишневецький, співав хор Хресто-

Воздвиженської церкви під диригуванням Олексія Куцого. Похоронне богослужіння мало незвичайний характер, адже відбувалося воно у Світлий тиждень і було переповнене пасхальними радісними мотивами. У прощальному слові о. Мирослав підкреслив, що Покійний був доброю і відкритою людиною, яка еманувала добротою і любов'ю. Цвинтарна церква не вмщала всіх прибулих попрощатися з Покійним: прибула родина не рідко з відстані кількохсот кілометрів, а також численні знайомі і друзі зі Свидника та Любліна. Це перший похорон за двохпіврічне існування Хресто-Воздвиженської цер-

Щире співчуття
Мирославі Луцюку
та всій родині
з приводу смерті
Батька
бл. пам. Корнелія Луцюка
висловлюють
Душпастир
та українська православна громада Любліна
Вічна Йому пам'ять!
Нехай люблинська земля буде Йому пухом!

кви як храму української православної громади. Бл. пам. Корнілій, батько члена нашого церковного Комітету Мирослава Луцкока, спочив у родинному гробівці біля цвинтарної церкви. На могилі покладено вінок також і від української православної громади.

- У п'ятницю Світлого Тижня, 6 травня, відбулися у Хресто-Воздвиженській церкві Таїнство Хрещення доньки нашого душпастиря о. Мирослава Вишневського та добродійки Людмили. Таїнство совершив Високопреосвященніший Архієпископ Авель, співав хор під диригуванням диригента кафедрального храму Андрея Боублея. Новопросвічена дістала на Св. Хрещенні ім'я Анна.

- У Світлу Суботу 7 травня Пасхальну Вечірню у Хресто-Воздвиженській церкві совершив наш душпастир о. Мирослав.

- Наступного дня, у Неділю другу по Великодні – св. Апостола Фоми, за люблинською традицією, богослужіння совершали у цвинтарній церкві свв. Жінок-Мироносиць, адже це Проводи. Після Літургії, яку служили о. о. Андрій та Георгій, був хресний хід та загальна Панахида перед храмом. Згодом традиційно священники ходили з молитвою по могилах. За звичаєм минулих років, відслужено також панахиду над могилою українських вояків, які похоронені на люблинському кладовищі. Панахиду совершив з українською вимовою о. Георгій Лукашевич (ширше про панахиду – на стор. 4).

- У наступну суботу, 14 травня, зібралися ми на Вечірні у Хресто-Воздвиженській церкві, яку служив о. Мирослав.

- 15 травня – це Неділя третя після Великодня, тобто Неділя Свв. Жінок-Мироносиць, і, за люблинською традицією, знову зібралися ми у цвинтарній

церкві на кладовищі при вул. Липовій. Адже цього дня випадає храмове свято цвинтарної церкви свв. Жінок-Мироносиць. Святкову Божественну Літургію очолив Архієпископ Авель у сослужінні о. А. Лося, о. М. Вишневського та о. диякона М. Ващука. Літургія служилася церковно-слов'янською мовою, як з російською, так і з українською вимовою. На закінчення богослужінь настоятель нашої парафії о. Андрій поінформував вірних про чергові богослужіння у парафії, як у кафедральному храмі, так і в Хресто-Воздвиженській церкві. (Ширше про свято - стор. 1, 6.)

- У суботу 21 травня о. Мирослав традиційно відслужив Вечірню.

- 22 травня, у Неділю 4-у по Великодні – про Розслабленого, випало ще свято Перенесення мощей свт. Миколая з Мир-Лікійських до Бар. Божественну Літургію у нашому храмі після кількох тижневої перерви совершали всі наші священники: о. митр. прот. Володимир Ходак, о. прот. Мирослав Вишневський та о. Миколай Банковський. Після Літургії на середині храму був відслужений урочистий Молебень до Святителя Миколая Чудотворця. На закінчення о. Мирослав звернувся зі словом-побажанням до о. Миколая, котрий цього дня відзначав не лише День Ангела, але й день народження. Отцю Миколаєві вручено також квіти від нашої громади та проспівано Многоліття.

- У суботу 28 травня у нашому храмі відслужено Вечірню, яку совершив о. Мирослав.

- 29 травня випала Неділя про Самарянку. Божественну Літургію совершали о. Володимир та о. Мирослав. Особливо багато прибуло цього дня до храму дітей. Після Літургії відбулася зустріч при чаю в прицерковній світлиці. Хронікар

Зустрічі при чаю

Запрошуємо на традиційні **недільні зустрічі** української православної громади Люблина, які відбуваються **після Літургії** у **Хресто-Воздвиженській церкві** (початок о 9-ій год.).

У неділю **12 червня 2005 р.** темою зустрічі буде

Православна музика різних народів

Зустріч вестиме **Дмитро Шевчук**

Розповідь буде ілюструватися зразками церковної музики різних православних народів

Панахида над могилами воїнів УНР

У Провідну неділю на люблинському православному кладовищі традиційно відслужено панахиду над могилами воїнів армії Української Народної Республіки. 8 травня ц.р. після Божественної Літургії, що служилася у цвинтарному храмі свв. Жінок-Мироносиць, біля могил тих, які боролися за волю України, зібралася українська православна громада Люблина.

Напередодні Проводів – у п'ятницю, за ініціативою Товариства Догляду за Могилами Українських Вояків у Люблині, українська молодь, у цьому числі слухачі Європейського Колегіуму Польських і Українських Університетів, студенти з Підляшшя і Лемківщини, традиційно зробила весняні порядки на могилах українських воїнів, що спочивають на люблинському кладовищі. Вже у саму Провідну неділю на солдатських

могилах та могилах інших покійних членів української громади Люблина покладено – за традицією – крашені яйця та засвічено лампочки.

За участю кількох десятків тих, які хотіли віддати шану борцям за волю, Пасхальну заупокійну молитву та посвячення могил українських вояків совершив вікарний священник люблинської православної парафії о. Георгій Лукашевич. Співав хор Хресто-Воздвиженської церкви під диригуванням Олексія Куцого. Богослужіння відслужено церковно-слов'янською мовою з українською вимовою. На завершення хор проспівав церковний гімн України *Боже Великий, Єдиний, нам Україну храни...* Традиційна панахида у Провідну неділю вперше мала такий урочистий характер.

Г. К.

Камерний хор Харківської філармонії в Люблині

27 травня 2005 р. мешканці Люблина мали нагоду послухати Камерний хор Харківської філармонії. Концерт відбувся як супровідний захід Міжнародного Фестивалю «Гайнівські Дні Церковної Музики», що саме в цих днях проходив на Підляшші.

Камерний хор Харківської філармонії існує від 1980 р. Засновником хору був проф. В'ячеслав Палкін, котрий керує ним по сьогоднішній день. Хор виступав на численних фестивалях в Україні та за її кордонами, неодноразово здобуваючи премії. У своєму репертуарі хор має різноманітні твори, починаючи від українських, через російських і західноєвропейських композиторів, по народні пісні та джазові твори Дюка Елінгтона.

Майже двогодинний концерт відбувся у Люблинській філармонії. Ведучим концерту був диригент парафіяльного хору люблинської кафедральної церкви Андрей Боублей. Перша частина, у якій були виконані церковні твори, почалася псалмом 103 «Благослови, душе моя, Господа» у компо-

зиції К. Стеценка. Псалом був єдиним церковним твором, заспіваним українською мовою. У другій частині концерту слухачі почули, між іншим, такі народні пісні: «Ой літає соколенько», «Стоїть гора високая» чи «Дикі гуси». Чимало виконаних творів публіка зустрічала довгими та бурхливими оплесками.

Завдяки цьому концертові люблинські меломани могли почути церковну і народну музику у виконанні професійного хору міжнародного рівня. Концерт став виявом культурного життя Люблина, який засвідчив присутність у ньому православної громади та її культурної спадщини. З нетерпеливістю очікуємо в Люблині чергових прекрасних концертів.

Андрій Артем'юк

Костомолотська Пасха

Продовження зі стор. 1.

в кліщелівській парафії, прибули автобусом прочани з Кліщель, Добриводи та Черемхи. Вони разом з трьомастами інших вірних тішилися з подвійного свята.

Мешканці Костомолотів з ентузіазмом привітали владик. Уперше місцева молодь декламувала ієрархам вірші та співала пісні польською та російською мовами. Потім владик привітав українською представник найстарішого покоління. Опісля почався обряд висвячення храму. Під час посвячення нового храму проситься Бога про зіслання Святого Духа, а також про те, щоб святиня стала пристанню для нездужаючих. Звертається з проханням, щоб молитви тих, які молитимуться в ній, були вислухані Всевишнім. Важливим моментом є вміщення під престолом частинки мощей святих.

Після посвячення храму почалася Божественна Літургія. У проповіді митрополит не приховував зворушення, згадуючи про важку і складну долю цих земель та людей, які тут жили. Нагадав про злочин, яким була акція „Вісла”. Згадував початки своєї душпастирської дороги і першу службу, яку відслужив на цвинтарі в Голешові для 70 вірних, що вийшли з лісу. Це була перша Літургія, відслужена на цих землях після переселення українського населення. Одночасно митрополит наголосив на тому, що саме Церква допомагала людям зберегти традицію, що саме вона була місцем, де в тих важких роках можна було почути

рідне слово. Численно зібрані вірні з великою повагою вислухали слів митрополита, які безпосередньо торкалися їх.

Слово взяв також архієпископ Авель, який привітав прибулих українською мовою. Подякував щиро всім, хто спричинився до створення цієї парафії: вйтові гміни Кодень, спонсорам, а зокрема костомолотським парафіянам, які чимало сил і енергії присвятили на побудову обителі і церкви, а також на підтримку свого пастиря о. ігумена Амвросія у його щоденній праці на славу і честь Всевишнього. Митрополит нагородив труд і відданість о. ігумена Амвросія палицею. Всіх здивував вйт гміни Кодень, зовсім несподівано даруючи о. ігумену Амвросієві кадильницю.

Біля двох років тому ми були очевидцями, як майже з нічого створилася православна церква у місті Пулави. 27 квітня 2003 року, саме в перший день Пасхи Христової, в Пулавах у новоспорудженому православному храмі відслужено перше богослужіння. Цього року ми мали змогу дивитися, як подвійне Воскресіння – Воскресіння Господа Ісуса Христа і Воскресіння православної традиції – радісно святкували мешканці Костомолотів та сусідніх сіл. Отже, переповнені такою ж самою радістю, таким самим ентузіазмом і оптимізмом, чекаємо нетерпляче, що принесе нашій громаді Пасха наступного року.

Андрій Єкатеринчук

У нашій парафії

Люблинське свято свв. Жінок-Мироносиць

Продовження зі стор. 1.

просто: причиною виникнення такої традиції є те, що люблинська цвинтарна церква побудована (до речі, вже понад сто років тому – у роках 1901-1904) в честь Свв. Жінок-Мироносиць, котрих пам'ять відзначається саме два тижні після Великодня.

Цьогорічне свято в честь Свв. Жінок-Мироносиць – престольне свято нашої цвинтарної церкви – випало в неділю 15 травня. Святоку Божественну Літургію очолив Високопреосвященніший Архiepіскоп Люблинський і Холмський Авель. Владиці співслужили настоятель люблинської парафії о. прот. А. Лось, душпастир української православної громади о. прот. М. Вишневський та о. диякон М. Вашук. На святковій службі зібралось біля 70 вір-

них, серед них як вірні кафедрального храму, так і Хресто-Воздвиженської церкви. Літургія служилася церковно-слов'янською мовою, як з російською, так і з українською вимовою. Урочистості завершилися хресним ходом довкола церкви (у якому взяв також участь о. Г. Лукашевич) та молебнем.

На закінчення зі словом до вірних російською та українською мовами звернувся архієпископ Авель. Підкреслив значення подвигу свв. Жінок-Мироносиць та свв. праведного Іосифа Аримафейського і Никодима, котрий був таємним учнем Христа. Архієрей нагадав також, що саме цього дня відзначаємо «православне жіноче свято» і привітав наше жіноцтво зі святом.

Кожна парафія має свої особливі, характерні церковні традиції. Саме вони визначають специфіку життя даної церковної спільноти. Приємно, що знаходить своє продовження також ця гарна люблинська традиція. Факт, що в ці перші неділі Пасхального періоду богослужіння служаться в іншому храмі, храмі з особливим настроєм, без електричного світла, розташованому посеред весняної в цей час зелені, поруч могил «преждеодшедших братів наших», котрі склали православну спільноту Люблина в минулому, – неначе підкреслює, підсилює надзвичайність цього радісного часу...

Г. К.

3 червня 2005 р.

молодому членові нашої громади

Петрові Кушні,

виповнилося 18 років.

У ці важливі і зламні для кожного дні
бажаємо Тобі, Петре,
багато радості, щастя, успіхів,
сповнення усіх мрій у Твоєму житті.

Водночас вітаємо Тебе із **10-річчям**
служіння церковним прислужником.

З нагоди цих гарних ювілеїв –
Многая і благая літа!

Душпастир
української православної
громади Люблина,
церковний староста
та Батьки

Шукайте за адресою:

www.orthphoto.net

Празник у Дратові

22 травня відзначаємо свято Перенесення мощей свт. Миколая. Проте не кожен знає про те, що на території нашої парафії, у віддаленому 30 кілометрів від Люблина селі Дратів, знаходиться гарна, стара церква в честь саме цього святого. З огляду на малу кількість парафіян, богослужіння відбуваються там кожні два тижні. Буває, що присутні на них лише кілька осіб. Проте цього року в час святочної Божественної Літургії в неділю 22 травня, яку служив о. Георгій Лукашевич, заповнена була вся церква. На свято до Дратова приїхали не лише родини православних мешканців села, але також прочани з Підляшшя та Люблина.

До цього часу православні мешканці Люблина не мали традиції організувати поїздки на свято у Дратові. Цього року народилася ідея, щоб цей храм з XIX століття у спокійному, розташованому над мальовничим озером селі показати православним дітям. Завдяки заангажованості настоятеля люблинської парафії Преображення Господнього о. прот. Андрія Лося, матушки і батьків наймолодших парафіян із Спасо-

Преображенської церкви, вдалося організувати не лише поїздку, але також і вогнище. При спільному сніданку на траві діти мали ще час відвідати околицю. Заскоченням для опікунів було те, що найбільше захоплення дітей викликало не озеро, але звичайнісінький пришкільний спортивний майданчик, на якому розіграно надзвичайно цікавий матч.

Цьогорічна поїздка до Дратова принесла багато радості не лише дітям, але й батькам; багато з-посеред них підкреслювало, що досі не знали про існування на території люблинської парафії такого цікавого місця. В час богослужіння зворушення було видно на ликах мешканців села, котрі не часто мають нагоду молитися у такому численному православному колі. Більшість із них – похилого віку і часто журяться тим, хто буде відвідувати їхній храм, коли їх не стане. Заповнений храм, безперечно, не лише нагадував їм часи, коли на кожному богослужінні збиралося там стільки ж вірних, але також наповнював надією на те, що дратівська церква ніколи не буде забутою.

Наталя Русінович

Запрошуємо на прощу з Люблина на
свято преп. Онуфрія Великого
у монастирі преп. Онуфрія в Яблочині над Бугом
24/25 червня 2005 р.

Виїзд з Люблина в п'ятницю 24 червня 2005 р. б. 16 год.,
повернення в суботу 25 червня 2005 р. пополудні.

Проща є нагодою відвідати найстаріший існуючий зараз на території Польщі православний монастир, один із центрів духовного життя українців Підляшшя і Холмицини, взяти участь у святі в честь єгипетського святого, якого пам'ять відзначається у цьому надбужанському селі вже понад 500 років. Святочні богослужіння триватимуть у Яблочині всю ніч.

Кошт подорожі (в обидва боки) біля 35 зл.

Про детальнішу інформацію просимо питати після богослужінь у Хресто-Воздвиженській церкві, електронною поштою: chresto-vozd@cerkiew.pl
або телефонувати: 0-503 162466 та 5341024.

Спогад з-перед року

Чудова поїздка на Лемківщину

У минулорічні Зелені свята, 28-30 травня 2004 р., відбулася молодіжна поїздка з Люблина на Лемківщину. Була вона організована Українським Православним Братством свт. Петра Могили та Радою Самоврядування слухачів Європейського Колегіуму Польських і Українських Університетів.

28 травня пополудні двадцятиособовою групою вирушили ми з Люблина в дорогу. Першою нашою зупинкою був монастир свв. Кирила та Мефодія у селі Уйковичах, яке розташоване під Перемишлем. Із теплими обіймами зустрів нас о. ігумен Афанасій. У стінах церкви розповідав він історію створення монастиря, а також розповів про проблеми, що виникали та виникають у його діяльності, про усі ті труднощі, яких зазнали монахи у селі як з боку людей інших вірувань, так і від влади. Проте, незважаючи на всі перепони, монастир діє, до нього приїжджають люди із різних континентів, щоб помолитися чудотворній іконі Божої Матері – Втіхи та Розради, яка знаходиться в монастирі з 1998 року. Божою Матір'ю Ватопедській іконі допомагає людям в оздоровленні від раку, а також дарує безплідним жінкам радість мати дитину. Про це говорять безліч історій, котрі ми почули від о. Афанасія. Ігумен Афанасій вразив нас своєю добротою та розумом, наділив миром і світлом у душах. А брами цього монастиря завжди відкриті для тих, хто шукає спокою та захисту в молитві.

Того ж дня ми приїхали до Перемишля. Зупинилися в українському ліцеї ім. М. Шашкевича, де з хлібом-сіллю (вірніше, чаєм із канапками) нас зустріли настоятель місцевої православної парафії о. Юрій Мокрауз та доктор Олександр Колянчук. Вечір пройшов за обговоренням минулих та сучасних проблем українців, які живуть на прикордонних територіях. Ночували ми у суперакус-

тичному залі, а перед сном влаштували співоче коло з підспівкою. Гітарні акорди та мелодії українських пісень стали гарантом міцного здорового відпочинку у спальниках. Хоч деякі керівники хору і продовжували співати навіть уві сні...

Ранок розпочався з екскурсії по Перемишлю, яку очолив Олександр Колянчук. У місті є дві православні церкви, одну з яких ми відвідали. Далі шлях екскурсії пролягав через центральні вулички міста до княжого замку.

За якийсь час дорога привела нас до міста Сянік, де ми відвідали виставку ікон XVI-XVIII ст. Колекція історичного музею зачарувала нас своєю різноманітністю та красою, але це лише мала частина того, що колись містилося у зруйнованих нині церквах. По обіді нас чекала зустріч із архієпископом перемиським і новосанчівським Адамом. Зокрема, владика Адам розповів нам про історичні події, які відбувалися в часи Першої та Другої світової війни, а потім запросив нас на обід. Найбільше вразили його слова: «Не цурайтеся своєї історії – вам немає чого соромитися». Владика благословив нас на дорогу і запросив ще відвідати Сянік.

Подальший маршрут проходив лемківськими горами, обплетеними серпантином доріг, якими блукали тумани. Гори приворожили своєю казковістю. Їхня краса супроводжувала нас до села Морохів, де наша група і залишилася до наступного дня. Увечері ми познайомилися із місцевим священиком, випускни-

ком Богословського інституту св. Сергія в Парижі, о. Юліаном Феленчаком та його родиною. Разом ми відбули вечірню в одній із найстаріших дерев'яних церков в околиці, а ніч провели в українських родинах, кожна з яких зустріла гостей тепло та з радістю. Цілий вечір вони ділилися своїм минулим: розповідали про події, які відбувалися у воєнні часи, про знущання, що довелося пережити українському населенню на цих гірських теренах. У пам'яті й досі залишилися згадки про трагічні події у селі Завадка Морохівська, яке тричі нищили польські вояки. Із усього села вижило лише одне дитя – його знайшли під тілом убитої матері. Зараз цей чоловік мешкає у Франції.

На День Святої Трійці ми пішли у те колишнє село. Там, де давно жили люди, зараз ростуть трава і дерева, спокійно біжить струмок, і лише хрести нагаду-

ють, що і тут колись сміялись і плакали, сіяли та збирали, народжувались і вмирали. Немає села – є лише кладовище. Зусиллями людей поставлено пам'ятник із переліком тих родин, які було замордовано.

На святочній Літургії ми були в Морохові. За обідом у священника обговорювалися проблеми відновлення православних церков та розчищення кладовищ. Екскурсію по дерев'яних церквах Лемківщини наша група продовжила по селах Команча, Щавне, Куляшне. Заключним, несподівано-приємним для нас візитом було сходження на гору, з якої видно прекрасні навколишні краєвиди.

Дорогою додому ми співали, жартували, були сповнені вражень, гарного настрою та вдячності організаторам за таку чудову поїздку.

Анна Крук

КНИЖЕЧКА ПРО ІКОНУ ДЛЯ ДІТЕЙ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

З думкою про вірних Православної Церкви в Польщі, головним чином, української національності, видавництво Варшавської Православної Митрополії приготувало книжечку для дітей цією мовою.

Вона зорієнтована на наймолодших читачів – дітей дошкільного віку та учнів перших класів. Ця праця намагається відповісти на основні питання, пов'язані зі знанням про ікону: що таке ікона і яку роль у житті віруючої людини вона відіграє. Робить це в доступний ілюстративний спосіб (книжечка є кольоровою та містить багато малюнків).

Довге життя книжечки, яку видано у форматі А4, забезпечить більш грубий, крейдяний папір.

Найновіша книжечка може бути найкращим подарунком на свята, день народження, іменини, або ж із нагоди закінчення навчального року.

Книжечку можна придбати у Хресто-Воздвиженській церкві. Ціна – 9 зл. Книги можна замовити також у видавництві Варшавської Православної Митрополії (Білосток, вул. св. Миколая 5, тел. 085-7443646, wiadomosci@orthodox.bialystok.pl) та на сторінці

www.sklep.cerkiew.pl.

Прот. Сергій Булгаков

У Неділю Всіх Святих

Нині совершається пам'ять всіх святих. У цьому світі Церква представляє собою єдність всіх святих у повноті. Є також багато не прославлених святих, котрі, проте, включаються в загальне число «всіх святих». Тут всі, і прославлені і не прославлені, котрі засіяють у майбутньому. Все це є приуроченим до П'ятидесятниці. Дар Духа Святого освячує Церкву. Перед нами постає основне запитання: що таке святість? Окремі подвиги і добрі вчинки зливаються в одне мутне представлення, що в цієї людини є «сила святості», яка відрізняє його від інших. «Це свята людина», ми говоримо. Проте цей погляд був би неправильним, коли б він був лише людським. Святість є від Бога. Це Бог є святим у людях. Але що це значить, що Господь є святий? Про це ми не можемо говорити, лиш мовчати... Коли говоримо про святість Божу, ми повинні були б включити в неї і благість, і силу, і мудрість...

Однако святість Божа якось нам заявляє про себе. І нашим покликанням є бути святими. І якщо ми є покликані до святості, цим самим ми є покликані до Бога, тобто, ми покликані бути вилученими зі світу.

Ми знаємо, що посеред «святих» членів Церкви були і люди грішні, проте вони входили в одну цілість... Наші немочі і гріховності освячуються, як павутина чи пил у промінні сонця. Це повинно викликати в нас надію, що наша гріховність не буде перепорою... Дух Святий шукає в нас живого місця, через котре Він міг би увійти до нас і, входячи, воцаритися.

Збірка на нові облачення до нашого храму

Наша Христо-Воздвиженська церква діє вже понад два роки, проте для нормального літургичного життя потрібні ще в церкві деякі речі. Зараз найбільш назрілою потребою є **нові, постійні червоні облачення на аналої в нашій церкві**. Ми хотіли б замовити їх і придбати до нашого престольного свята Воздвиження Чесного Хреста Господнього. Кошт купівлі нових облачень досить великий, як на можливості нашої громади, проте надіємося, що спільним зусиллям прикрасимо наш храм.

Усіх, хто хотів би пожертвувати на нові облачення до Христо-Воздвиженської церкви, просимо вплачувати гроші для душпастиря або біля свічок. Список жертводавців буде поміщений у наступних випусках нашого бюлетеня.

Душпастир та Церковний комітет
Христо-Воздвиженської церкви

Нгділя Всіх Святих

Тропар

Іжг во всім мирі мучник Твоїх, яко багряницею і віссом, кровми, Цгрков Твоя украсившиися, тіх ради вопіет Ти, Христг Божг: людгм Твоїм щдроти Твоя низпосли, мир житгльству Твоєму, і душам нашим вглію милость.	Начг багряницю і виссоном, кров'ю мучників Твоїх у всьому світі приоздобившиися, Цгрква Твоя, Христг Божг, чгргз них благає Тгбг: людям Твоїм ласку Твою пошли, даруй громаді Твоїй спокій і душам нашим вглицую милость.
--	---

Свята Євангелія від Матфія

Сказав Господь Своім ученикам: всякий хто признає Мене перед людьми, і Я признаю його перед Отцем Моїм, що на Небесах. А хто відцурається від Мене перед людьми, відцураюсь і Я від того перед Отцем Моїм, що на небесах. Хто любить батька або матір більш од Мене, той недостойн Мене; і хто любить сина або дочку більш од Мене, той недостойн Мене. І хто не візьме хреста свого й не піде за Мною, той недостойн Мене.

Тоді Петр, озвавшись, сказав Йому: от ми все кинули й пішли за Тобою, так що ж нам буде? Ісус сказав їм: істинно кажу вам: ви, що пішли за Мною, в новім житті, як сяде Син Чоловічеський на престолі слави Своєї, сядете також на дванадцяти престолах судити дванадцять колін Ізраїльських. І всякий, хто покине дім, або братів, або сестер, або батька, або матір, або жінку, або дітей, або грунти ради імени Мого, в сто раз той більше візьме, і життя вічне осягне. І многі перші будуть останні, а останні перші.

Мф. 10, 32-33, 37-38; 19, 27-30 (38 зач.)

Пожертву на видання цього номеру бюлетеня «**Православний Голос Люблина**» склав Всеволод Олексюк.

Православний Голос Люблина

Бюлетень української православної громади церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього в Люблині
Душпастир церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього: о. прот. Мирослав Вишневський.
Редактор бюлетеня: Григорій Купріянович.

Адреса: Cerkiew Podwyższenia Krzyża Pańskiego, ul. Dolińskiego 1, 20-127 Lublin, тел. 4444160.

E-mail: chresto-vozd@cerkiew.pl

Internet: <http://www.chresto-vozd.harazd.net>

Програма богослужінь
у церкві Воздвиження Чесного Хреста Господнього
- храмі української православної громади м. Люблина
червень 2005 р.

4 червня, субота

18⁰⁰ Вечірня

5 червня, Неділя 6-а по Великодні. Про Сліпого.

Собор Свв. Мучеників Холмських і Підляських в Холмі

9³⁰ Божественна Літургія (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА СВ. ІВАНА БОГОСЛОВА В ХОЛМІ)

В Люблині Божественна Літургія служитиметься цього дня лише у кафедральній церкві (вул. Руська) о годині 9³⁰.

8 червня, середа

18⁰⁰ Велика Вечірня з литією

9 червня, четвер. Вознесіння Господнє

9⁰⁰ Божественна Літургія

11 червня, субота

18⁰⁰ Вечірня

12 червня, Неділя 7-а по Великодні.

Пам'ять Свв. Отців I Вселенського Собору

9⁰⁰ Божественна Літургія

після Літургії зустріч при чаю

18 червня, Троїцька поминальна субота

9⁰⁰ Божественна Літургія та Панахида

18⁰⁰ Велика Вечірня з литією

19 червня, Неділя 8-а по Великодні. П'ятидесятниця.

День Пресвятої Тройці. Зелені Свята

9⁰⁰ Божественна Літургія

Вечірня з коліноприклонними молитвами

після Літургії Урочисте закінчення навчання Закону Божого та української мови в 2004/2005 навчальному році

20 червня, понеділок. День Святого Духа

9⁰⁰ Божественна Літургія

26 червня, Неділя 1-а по П'ятидесятниці. Всіх Святих

9⁰⁰ Божественна Літургія

після Літургії зустріч при чаю – Заговини на Петрів Піст